

мѣста на сѣнѣхъ конѣхъ казвать пладница—А есенъ почвѣтъ да гы па-
сѣтъ само днѣмъ, вечарѣ гы докарвѣтъ въ жѣлы. А кога ё вѣкы зи-
ма, тогава гы вкарвѣтъ въ голѣмое покрыто зимовище. *ib.* 135. Я та-
ме въ агѣлтѣ заврѣлъ кончетата си. *Л. Д.* 76 *р.* 54.

Їже *с. с.*—вѣже, веревка, канатъ: Їже до ѡже на крайотѣ
юнецъ (тигва). *М. р.* 531. (*зат.*) Кова отъ земя, бунаръ отъ платно,
ѡже отъ дърво (чубуѣ). *ib.* **Їжливъ** *пр.* узловатый: Краткумъ ни-
шай сѣ младото момче, Дърво тѣрливо, ѡже ѡжливо,—место камли-
во. *М.* 636.

Їжилище *с. с. у Рак.* темница: Паличникъ былъ е и тѣмни-
чаръ, т. е., на негова рѣкѣ е было прѣдано бѣсовское жилище. *Гн.* 274.

Їзница *с. ж.* темница: Тамъ живи вѣгодлады живѣхъ! Пѣ-
хъ кръвь немилно човѣшѣхъ Окрѣстна мѣста затѣли бѣхъ Їзница
бѣше тамо бѣсовска! *Гн.* 47.

Їрболъ *с. м. см.* Рѣбелъ.

Їргѣсамъ *м. св. см.* Рѣдясамъ.

Їржавъ *пр. см.* Рѣжавъ.

Їржамъ *м. дл.* **Їржнамъ** *м. св.* ржу, заржу: Коня ѡржитъ, во-
гора сѣ слушать, Гласъ му оитъ три деветъ планина. *М.* 142. Конь-
отъ ѡржитъ. не сѣ дѣржитъ. *ib.* 246. И по пласовите одъ кобилите и
жребината, коп ѡржеха, находвеше пѣт-отъ, и така сѣ врати на бѣлъ
день. *ib.* *р.* 526. Кога ѡржна коня Секуло'а, Сѣ обжрна Марко'ата
коня. *ib.* 246.

Їрждивъ *пр. см.* Рѣждивъ.

Їрженъ *пр. см.* Рѣженъ.

Їржъ *с. ж.* рождъ, *см.* рѣждъ.

Їрзлиа *пр.*—Рѣзлиа, *см. сл.* Рѣзъ.

Їрзнамъ *се м. св.* погрожусъ: Ё сѣ ѡрзна на него'а майка:
Али гледашъ жѣлта боздогана, Ти искѣршвамъ твои стари боски! *М.* 147.

Їртъ *с. м.*—хрѣтъ, борзая собака: Имъ остана ѡрти и зѣгари. *М.* 158.

Їханіе *с. с.* запахъ: Срецище ё къту хаш'ашъ. Отъ ѡхания
му ся ушоява челоуѣкъ. *Пк.* 60*). Трупы грамадъ имъ направихъ Ка-
пище бѣ м' огнище поганско Жертвѣ Мехмеду гы проводихъ Наслада
му ѡхан' отоманско! *Гн.* 62.

Їхатѣльнѣ *пр. у Рак.* благоуханный: Българи избиратъ и са-
дѣтъ рѣдовитый и ѡхатѣльный (шинѣ). *Пк.* 77.